

عنوان مقاله:

چگونه توانستم مسئولیت پذیری و مشارکت اجتماعی دانش آموzan را ارتقا دهم

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهشمند (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

لیلا لطفی - کارشناس ارشد، برنامه ریزی درسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجاناداره آموزش و پرورش شهرستان تبریز، آموزشگاه حضرت رقیه (س)

خلاصه مقاله:

امسال پس از دو سال و چند ماه دوران قرنطینه و فعالیت غیرحضوری و نیمه حضوری مدارس با حضور دانش آموzan روح جدید در کالبد بی جان مدارس دمیده شد و خوشحالی وصف نشدنی در اوابل بازگشایی برای کادر و دانش آموzan در بی داشت. متأسفانه با چالش های متفاوت‌تر و شدیدتر از دوران قبل کرونا روپروردیم از جمله: چالش های انضباطی ، مشاجره، دعواهای بیش از اندازه‌ی دانش آموzan، سر و صدای غیرقابل تحمل در زنگ های تقریب، عدم رعایت نظافت ، عدم نظم کافی در تخلیه ای کلاسهها در زنگ های تقریب ، عدم مشارکت دانش آموzan در فعالیت های کلاسی و امور مدرسه، بهم زدن نظم صندلی ها و ریختن زباله در کلاسهها، سالن و حیاط و نوشتن در و دیوار و صندلی ها و... شرایط را برای همه به ویژه کادر دبستان و آموزگاران غیر قابل تحمل کرده بود آموزگاران و کادر مدرسه از وضعیت پیش آمده شاکی و گله مند بودند. اولیا هم توجه چندانی به این موضوع نداشتند و وقتی هم در باره این موضوع صحبت می شد، اینچنین از گفته هایشان برداشت می شد که مدرسه نیروی خدماتی دارد و برای همین امر استخدام شده و حقوق و دستمزد دریافت می کند. لذا در بی یافتن راه حل برای جبران تقاضیص و کمبود ها و ایجاد شرایط مطلوب برآمد و با استفاده از طرح (کلاس ما، خانه ای ما) و امتیازدهی در بیان هر روز برای کلاس مرتب و تمیز و انتخاب تمیزترین کلاس توانستم مسئولیت پذیری و مشارکت اجتماعی دانش آموzan را ارتقا دهم.

كلمات کلیدی:

مسئولیت پذیری، مشارکت اجتماعی، دانش آموzan

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2034646>

